

[Poul Møller.]

mærksomheden på indeksskontiene, hvor jeg mener tiden må være inde til af forøge de portioner, der kan tegnes af hver enkelt borger, fra 4 til 6 — hver portion er på 500 kr. — og at hæve aldersgrænsen fra 52 til 57 år.

Jeg peger endelig på formueskatten, som er et af de spørgsmål, der naturligvis særlig må indgå i vore overvejelser, hvis vi virkelig vil have opsparing i samfundet. For man kan i virkeligheden ikke finde det rimeligt at fastholde det nuværende system, hvor man opfordrer folk til at spare op af deres indkomst og så bagefter underkaster dem en speciel formueskat.

Det er de synspunkter, jeg på den konservative folketingsgruppes vegne har fundet anledning til at gøre ved denne første behandling. Som man ser, skal der vises megen forhandlingsvilje, for at vi kan nå et resultat inden den 1. april. Mange problemer ligger for, mange problemer må løses, men i hvert fald kan min gruppe ikke være med til en løsning, som vi ikke tror på, og hvis påståede goder vi tværtimod mener vil være til skade for befolkningen, en løsning, som betyder, at vi kompromitterer de tanker og ideer, som vi er gået ind for tidligere. Vi kan heller ikke være med til en løsning, som ikke virkelig for alvor skaber bund under økonomien her i landet; vi må have en løsning, som sikrer, at vi ikke fortsat skal frygte for at komme tilbage til den situation, hvori vi nu igen befinder os i det høje folketing.

Helge Larsen: De to lovforslag, vi har til behandling i dag om henholdsvis indførelse af en almindelig omsætningsafgift og om betydelige lettelser i indkomstskatten til staten, hænger jo nøje sammen og betegner en væsentlig nydannelse i dansk skattelovgivning. Vi har nok i mange år kendt til beskatning af visse forbrugsvarer, og vi har gentagne gange forhøjet denne beskatning, så den nu både i kraft af forhøjelserne og i kraft af et stigende forbrug indbringer mere end indkomstskatten til staten. Men nu foreslås det altså som noget helt nyt, at praktisk taget alle varer skal beskattes. Vi har også i de senere år gennemført lempelser i den direkte indkomstskat ved at forhøje det indkomstbeløb, der er skattefrit,

og ved at gennemføre ensartede beskatningsprocenter for indtægter fra det skattefrie grundbeløb op til 18 000 kr. Men man har ikke før taget et så stort skridt i den retning som det, der nu foreslås taget. Der har således været en tendens i dansk skattelovgivning mod større og større beskatning af forbruget.

Nu er der imidlertid tale om en ganske bevidst og klar omlægning af beskatningen fra indkomst til forbrug, og jeg kan, når jeg undtager det ærede medlem hr. Aage Fogh, på min gruppes vegne give tilsagn om at medvirke til denne omlægning, når det samtidig sikres, at de svagest stillede i samfundet og familier med børn ikke får øgede byrder, og når der samtidig sker en betydelig lettelse af den direkte skat. Det er afgørende for det radikale venstre, at der ikke lægges øgede byrder på de svagest stillede, og jeg er sikker på, at dette ikke sker, således som forslagene er udformet.

Jeg fremhæver i denne forbindelse navnlig, at det skattefrie grundbeløb hæves fra 5 800 kr. til 6 500 kr. for forsørgere, og at der sker en forhøjelse af børnetilskuddene. Endvidere nedsættes procentsatsen for proportionalskatten fra 24 til 21, og denne procentsats kommer nu til at gælde for skala-indkomster op til 20 000 kr., hvad der svarer til en indkomst uden fradrag på 28 000-30 000 kr. Disse ændringer betyder ikke blot, at der gives lettelse for de mindste indkomster og for familier med børn, men også, at der bliver tale om en væsentlig nedsættelse af indkomstskattebeløbet. Når det er tilfældet, er der efter mit partis opfattelse intet betænkeligt i at gå over til en stærkt øget forbrugsbeskatning gennem en almindelig omsætningskat. Den vil ikke vende den tunge ende nedad, og den vil have afgjorte fordele.

Forbruget er i dag nok et bedre udtryk for skatteevnen end den selvangivne indkomst. Man ved nemlig med sikkerhed, at den, der har det store forbrug, som regel også må have en væsentlig indkomst. Derimod har man ikke tilstrækkelig garanti for, at den store indkomst, der ligger bag et stort forbrug, også fuldt ud kommer frem på selvangivelsen og bliver indkomstbeskattet. Og så har forbrugsbeskatningen den fordel, at den, der ønsker at spare op i stedet for at bruge sin indkomst fuldt ud,